

Mattilsynet
Hovedkontoret,
Pb. 383,
2381 Brumunddal

Deres ref: 09/11875
Vår ref: 335/09-645.22
Sted: Trondheim
Dato: 17.04.09

Høringsuttalelse fra Norsk institutt for naturforskning (NINA) til ny forskrift om bekjempelse av lus i akvakulturanlegg

Viser til Deres brev av 19.02.2009 (deres ref. 09/11875) – Høring – ny forskrift om bekjempelse av lus i akvakulturanlegg

NINA har i en årrekke arbeidet med problemstillingen rundt lakselus og ser svært positivt på at ny forskrift om bekjempelse av lus i akvakulturanlegg iverksettes for å sørge for at det voldes minst mulig skade på næringen og på frittlevende bestander av laks og sjørret, spesielt gjennom resistensutvikling

Vedlagt er noen kommentarer til selve forskriften:

§ 3. Telling, registrering og rapportering: Punkt 8: Skrives *Oncorhynchus*.

§ 4. Telling, registrering og rapportering: Forskriften anbefaler ikke telling av larver. Dette er praktisk gjennomførbart, også på merdkanten, og bør vurderes inkludert da det vil kunne gi oppdretter og fiskehelsetjeneste informasjon om behov for behandling i løpet av neste 14 dagers periode. Dessuten vil det kunne gi informasjon om smittepress, for eksempel innenfor en region, noe som i neste omgang kan benyttes i tiltakssoner.

§ 5. Tiltaksgrenser og tidsfrist for avlusning: Grenseverdi må være en avveining mellom å avgrense unødvendig bruk av medikamenter, og tålegrensen til vill fisk. En enhetlig grenseverdi på 0.5 modne hunnlus eller 3 bevegelige for hele landet er uhensiktsmessig. I enkelte områder (for eksempel Hardanger) er 0,5 modne hunnlus klart for mye, og vil på sikt ha dramatiske effekter på villfisk. I andre områder av landet (enkelte laksefjorder i Nord-Norge) er dette på den annen side unødvendig restriktivt. Vi må snarest over til variable (tetthetsavhengige) grenser i henhold til behovet i regionen.

§ 7. Behandlingsmetodikk:

Det er bra at det poengteres at det er forbudt å badebehandle uten bruk av lukket presenning eller skjørt og at det generelt i mange avsnitt fokuseres sterkt på å begrense resistensproblematikken. Det er også gunstig at hensynet til villfisken vektlegges i flere avsnitt og i kommentarer.

I tillegg anbefales det at det settes opp et eget punkt som omhandler overvåking av lakselus på villfisk. En slik innstramning av regelverket vil sannsynligvis medføre en bedret tilstand for våre ville fiskepopulasjoner. Om tiltakene i anleggene er riktige og tilstrekkelige kan bare avdekkes ved å

evaluere effekten på villfisk i de berørte fjordsystemene, og de siste års resultater er ikke overbevisende. Det anbefales derfor å intensivere den nasjonale lakselusovervåkingen bl.a. i området Tvedestrand-Hitra og utvide den allerede eksisterende aktiviteten (se NINA rapport 447) for å verifisere om tiltakene er riktige og tilstrekkelige.

Med hilsen



Odd Terje Sandlund
Forskningsjef



Bengt Finstad
Seniorforsker